

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

Kabulpress.org

3/20/2009

نخستین اقدام خلیزاد و مشت محکم مردم ننگرهار

نویسنده: پروانه "کفایت"

((ما به بهانه این دعوت شده بودیم که گفته بودند در باره نشست دوبي و فیصله های آن برایتان معلومات میدهم اما وقتی که محفل شروع شد تعداد محدود از طرفداران خلیزاد شعارهایی را مبنی بر حمایت وي در انتخابات سر دادند، شما بگوید فرق بین جورج بوش و خلیزاد در چي است؟ اگر ما به خلیزاد رای بدهیم این به معنی خیانت به ملت افغانستان و دادن رای به جورج بوش است، در بین خلیل زاد و بوش هیچ فرقی نیست، و همه افغانها و برادران ما انشالله به خلیل زاد رای نه خواهند داد و ما این محفل را تحریم نموده و آن را با احساس وطندوستی که داشتیم برهم زدیم.))

اخیراً رسانه های محلی افغانستان از برگزاری نشست به اشتراک صدها تن از بزرگان قومی، موسفیدان، روحانیون و باشندگان ولسوالی های مختلف ولایت ننگرهار خبر دادند.

این نشست که ظاهراً به هدف تشریح طرز العمل و ستراتیژی نشست دوبي برگزار گردیده بود، در واقع به این منظور نه، بلکه به هدف سوء استفاده از حضور مهمانان برگزار گردیده بود.

نشست دوبي که تحت نام "تضمین موفقیت افغانستان" چند روز قبل در دوبي دایر شد، در آن به شمول تعداد از کاندیدان ریاست جمهوری آینده افغانستان، افغان های مقیم انگلستان و چندین تن از کارشناسان داخلی و خارجی نیز حضور داشتند.

در این نشست که به رهبری زلمی خلیل زاد سفیر پیشین ایالات متحده امریکا و نماینده قبلی امریکا در سازمان ملل متحد برگزار گردیده بود، روی چالش های صد راه بازسازی و امنیت افغانستان صحبت به عمل آمد.

احسان الله بیات رییس بنیاد بیات، احمد سعیدی کارشناس مسایل پاکستان، علی احمد جلالی وزیر داخله پیشین، زلمی خلیل زاد، داکتر رنگین دادفر سپینا و تعداد کثیر از افغان های مقیم خارج و داخل در جمع اشتراک کننده گان این نشست دو روزه بودند.

نشست دوبي در باره انتخابات ریاست جمهوری افغانستان در حالی برگزار گردید که به گفته تعداد از تحلیل گران مسایل منطقه، هدف اصلی این نشست دریافت راه حل ها به مشکل کنونی افغانستان نه بوده بلکه زلمی خلیل زاد و همدستانش تلاش نمودند تا راه های پیروزی در مقابله آینده را دریابند.

زلمی خلیل زاد که برای مدتی سفیر ایالات متحده آمریکا در افغانستان بود هنگام ماموریتش اشتباهات جدی و تخطی های وظیفوی را مرتکب گردیده است که دولت ایالات متحده آمریکا نیز از آن آگاهی دارد .

پلان های نا درست، استفاده نا درست و سوء استفاده از پروژه های عمرانی آمریکا برای افغانستان و دادن اطلاعات نادرست به وزارت خارجه آمریکا مسایلی هستند که صلاحیت وظیفوی و کاری زلمی خلیل زاد را تحت سوال قرار داده است.

قرار گزارشات زلمی خلیزاد در پروژه پایپ لاین گاز آسیای مرکزی که از طریق افغانستان به جنوب آسیا منتقل میشود شریک است .

این پروژه که به نام " ترانس افغانستان پایپ لین " یاد میشود در زمان طالبان با وساطت خلیل زاد بین طالبان و یونیکول به طول ۱۴۰۰ کلومتر و به خرج دو بلیون دالر افتتاح شده بود .

این یک مسئله روشن است که آقای خلیل زاد هنگام ماموریتش در افغانستان نماینده رسمی آمریکا در این کشور بود اما او باید مسایل مهم افغانستان را به صورت درست و عاقلانه پیگیری مینمود تا نه شود روز روابط میان واشنگتن و کابل به وخامت گراید .

در این اواخر کمپاین های انتخاباتی اوج گرفته است و زلمی خلیل زاد نیز در جمع کسانی است که به احتمال قوی در این انتخابات شرکت خواهد نمود.

آیا تبعه آمریکا در انتخابات افغانستان اشتراک نموده میتواند؟

ماده شصد و دوم فصل سوم قانون اساسی افغانستان به صراحت تمام میگوید شخصی که به ریاست جمهوری خود را نامزد میسازد باید مشخصات ذیل را دارا باشد.

۱ - تبعه افغانستان ، مسلمان و متولد از والدین افغان بوده و تابعیت کشور دیگری را نداشته باشد.

۲ - در روز کاندیدا شدن سن وی از چهل سال کمتر نباشد.

۳ - از طرف محکمه به ارتکاب جرایم ضد بشری ، جنایت و یا حرمان از حقوق مدنی محکوم نشده باشد. هیچ شخص نمی تواند بیش از دو دوره به حیث رییس جمهور انتخاب گردد. حکم مندرج این ماده در مورد معاونین رییس جمهور نیز تطبیق می گردد.

به اساس قانون افغانستان نامزدان پست ریاست جمهوری باید به اساس قانون رفتار نموده و آن را حمایت و احترام نمایند.

پس به اساس قانون اساسی افغانستان آقای خلیل زاد هیچگاهی نه میتواند خود را نامزد ریاست جمهوری معرفی نموده و در صورت معرفی باید به زود ترین فرصت رد صلاحیت شود.

زلمی خلیل زاد در حال حاضر تابعیت افغانستان را ندارد و یکی از سرسخت ترین دشمنان فرهنگ افغانستان شمرده میشود و در صورت اشتراک در انتخابات فاقد اعتبار قانونی میباشد.

مردم افغانستان چگونه میتوانند یک امریکایی را زعیم خود تعیین نمایند؟

این کاری است که هرگز امکان نه دارد و هیچ یکی از اتباع افغانستان نباید غیر آگاهانه رای خود را به صندوق خلیل زاد ببندازند.

روز قبل مراسمی که در هوتل پنج ستاره ولایت ننگرهار به کمک مالی عزیزی بانک از سوی تنی چند از هوا داران خلیل زاد به حمایت از وی برگزار شده بود، زمانی به محل نزاع و خشونت مبدل گردید که قسمت اعظم از اشتراک

کننده گان این محفل با کاندیداتوری و شعار های حمایت کننده از زلمی خلیل زاد حساسیت نشان داده و به رسم اعتراض مجلس را مختل و بعداً ترک نمودند .

گفته میشود تعداد از شرکت کننده گان با سر دادن شعار ها ضد خلیل زاد پوستر ها و شعار های داخلی سالون را پاره نمودند و میگفتند که خلیل زاد هیچ گاهی نمایندگی از افغانستان و افغانها کرده نه میتواند.

این برخورد باشندگان ننگرهار در آستانه آغاز کمپاین های خلیل زاد سیلی محکم ی به صورت وی پنداشته میشود که باید خود بداند که مردم افغانستان او را نه میخواهند به جز تن چند از هوا داران وی.

این یک مثال از فریب خلیل زاد به مردم افغانستان است که هوادارانش چون پاسون سدوزی مردم شریف ننگرهار را که در جمع آنها مو سفیدان، بزرگان قومی و روحانیون شامل بودند، به محفل به بهانه این دعوت نمودند که موضوع این نشست تشریح فیصله های کنفرانس دویی است اما در اصل موضوع این نشست بزرگ جلوه دادن خلیل زاد از طریق رسانه های همگانی و حمایت از وی در انتخابات ریاست جمهوری آینده افغانستان بود.

یکتن از اشتراک کننده گان این گردهم آبی که بعداً به خشونت انجامید چنین گفت:

((ما به بهانه این دعوت شده بودیم که گفته بودند در باره نشست دویی و فیصله های آن برایتان معلومات میدهم اما وقتی که محفل شروع شد تعداد محدود از طرفداران خلیل زاد شعارهایی را مبنی بر حمایت وی در انتخابات سر دادند، شما بگوید فرق بین جورج بوش و خلیل زاد در چیست؟ اگر ما به خلیل زاد رای بدهیم این به معنی خیانت به ملت افغانستان و دادن رای به جورج بوش است، در بین خلیل زاد و بوش هیچ فرقی نیست، و همه افغانها و برادران ما انشالله به خلیل زاد رای نه خواهند داد و ما این محفل را تحریم نموده و آن را با احساس وطن دوستی که داشتیم برهم زدیم.))

اگر این آقایان مانند اشرف غنی، انور الحق احدی و خلیل زاد از حمایه و پشتیبانی مردم افغانستان بر خوردار هستند و اگر واقعاً میتوانند حد اقل یک شب را در دهات خود با مردم سپری نمایند، بعداً دعوای ریاست جمهوری را کنند.

آیا خلیل زاد در تباهی افغانستان سهمی نداشت؟

آیا فامیل و فرزندان این ها در رنجاندن، فقر و گرسنگی مردم افغانستان و هزاران مشکل دیگر افغانستان یک روز را هم سپری کردند؟ اگر غرض از مزدوری باشد پس فرق میان مزدوری پاکستان و خلیل زاد در چیست؟

خلیل زاد شریک شرکت نفتی عزیز هوتک و عزیز بانک فقط در فکر تجارت خانوداگی خود است و بس.

خواهر زاده و برادر زاده های بی سواد خود را از موتر فروشی های امریکا جمع کرده در پست های دیپلماتیک مقرر نمود.

آیا شما از قصه های خیانت ملی که وحید منور برادر زاده آقای خلیل زاد که به حیث چارج د افیر سفارت افغانستان در وینا کار میکرد اطلاع دارید یا چطور؟

((آفرین مردم ننگرهار خلیل زاد لایق سیلی محکمتر از این است))